

• Celovec GIMNAZIJSKI PLES

Čas: v petek, 24. januarja 1986,
ob 20. uri

Kraj: Hiša ÖGB
(Delavska zbornica)

Igrajo:
ansambel „Lojzeta Slaka“,
Carinthia Combo, Šok, Zmeda

Koliko slovenskih kmetov je nehote članov KHD?

Kako postanejo tudi slovenski kmetje avtomatično člani Kärntner Heimatdiensta, lahko berete na strani 3.

LETO XXXVIII. Številka 4 Cena 8.— šil. (200 din)
Četrtek, 23. januarja 1986

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

Nam hočejo

vzeti zastopstvo v kmetijski zbornici?

Pri zadnjih kmečkoborskih volitvah je Skupnost južnokoroških kmetov dobila 15% več glasov in je le malo manjkalo za dosego 2. zastopnika v kmetijski zbornici. Jeseni 1986 bodo spet kmetijskoborske volitve, deželna vlada pa hoče zmanjšati število izvoljenih zborniških svetnikov od 36 na 34. Zato pa predvideva deželna vlada 2 virilna, torej neizvoljena mandata. To pa edino na račun SJK: s tem bi namreč dejansko bila onemogočena dosega 2. mandata in tudi edini zastopnik bi postal precej dražji. Nam hočejo (dolgoročno) vzeti še to zastopstvo na deželni ravni?

Zdaj, ko v zbornici diskutirajo o volilni pravici za mlade kmete, je koroška deželna vlada predlagala, da naj kmetijska zbornica uredi sosvet za mlade kmete. Deželna vlada je tudi izdala zakonski osnutek, ki predvideva dva virilna glasova v kmetijski zbornici. En tak virilen glas — to je poslan, ne izvoljen mandatar — naj bi dobili mladi kmetje, enega pa „Sosvet za pospeševanje kmetijstva pri deželni vladi“.

To se pravi, da kmetje v bodoče ne bi več volili 36, ampak le še 34 zborniških svetnikov. To zopet pomeni, da bi za en mandat bilo potrebnih precej več glasov.

Zastopnik „Skupnosti južnokoroških kmetov“ (SJK), ek. sv. Ignac Domej, je to ocenil kot poizkus „onemogočiti koroškim Slovincem, da bi pri prihodnjih volitvah dobili drugi mandat“. „Morda pa je to celo poizkus, tako Domej „da bi koroškim Slovincem dolgoročno sploh onemogočili edino zastopstvo na deželni ravni. Kot zastopnik SJK sem proti volilnim glasovoma, če gresta na račun Slovencev.“

V tej zvezi Domej poudarja: „Dva virilna glasova lahko odobravamo le v

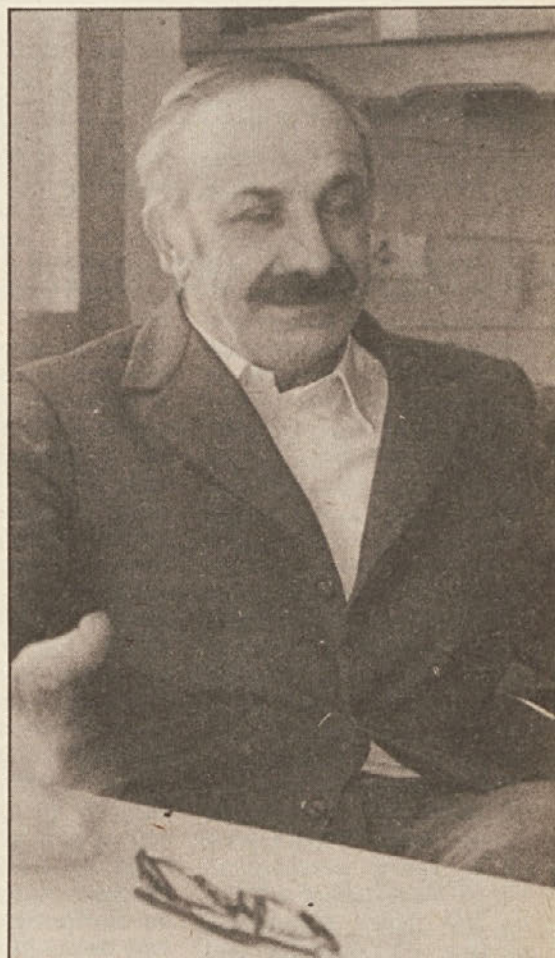
primeru, da sta to dodatno dva mandata. Kmetje morajo kot doslej izvoliti 36 zborniških svetnikov. Ker pa mora v demokraciji še vedno veljati geslo „ISTA PRAVICA ZA VSE“, zahtevamo, da koroški Slovenci kot narodna skupnost dobimo tudi v deželnem zboru dva virilna glasova.“

V zvezi z volilno pravico za mlade kmetje je Domej zavzel stališče, da je treba dati tudi mladim kmetom pravico, da odločajo o svojem zastopstvu v kmetijski zbornici.

„Volilno pravico pa naj dobijo dejansko le tisti kmetje, ki glavno poklicno delajo na domači kmetiji in so izključno zavarovani pri kmetijski zavarovalnici“, tako Domej.

Seveda pa to na eni kmetiji ne more biti več ljudi, kot si to predstavlja Deutschmann. Kmetijo prevzame namreč le eden — ta pa naj ima tudi volilno pravico.

Zato tudi ne more biti tako, da bi dobila celotna „Landjugend“ volilno pravico: dokazano je namreč, da je najmanjši del članov „Landjugend“ zaposlen v kmetijstvu, pretežna večina pa s kmetijstvom sploh nima opravka.

Zastopnik slovenskih kmetov v kmečki zbornici ekonomski svetnik Ignac Domej je izjavil, da volilno pravico naj dobijo le tisti mladi kmetje, ki glavno poklicno delajo na domači kmetiji.

Tednikov komentar

PIŠE FRANC WEDENIG

V nedeljo, 23. februarja 1986, bo imel Narodni svet koroških Slovencev svoj redni občni zbor. Ob takem dogodku je umesten pogled nazaj, še bolj pa pogled naprej.

Obhajanje 35-letnice Našega tednika in tudi Narodnega sveta leta 1983 je pokazalo, da ima naša organizacija piznano mesto v življenju koroških Slovencev.

alternativnim gibanjem, je kljub nezadovoljivemu volilnemu rezultatu omembe vredno to, da je tako prodrlo nova miselnost glede na urejevanje okolja in na demokratizacijo družbe hitreje in močnejše tudi v slovenske vrste.

Nadalje je naša organizacija z novimi prijemi iskala pot iz manjšinskega geta: Naš tednik je organiziral

Pogled naprej

Tako mesto si je treba seveda vedno znova zaslužiti, s kontinuiteto dela, v zvestobni preizkušeni vrednotam in načelom, pa tudi s pogumom za nove prijeme.

V iztekajoči se mandatni dobi je Narodni svet skupno z drugimiti činitelji bistveno (so)omogočal, (so)iniciral in (so)oblikoval narodnopolitično pomembna dogajanja. Na področju manjšinskega šolstva od akcije na sedežu deželnega šolskega sveta (1984) preko informacijskih dejavnosti protestne demonstracije proti grozeči ločitvi šolarjev po jezikovnem kriteriju do sodelovanja na hearingu v koroškem deželnem zboru (skupno z drugo osrednjo organizacijo in nemškogovorečimi prijatelji). V zadnjih letih so bile volitve takorekoč na dnevnem redu. Volitve v državni in deželni zbor, v delavsko zbornico in v občinske svete. Narodni svet sicer pri teh volitvah ni nastopil, a je posredno pomagal uveljaviti načelo samostojnega političnega obstojanja. Če so bile občinske volitve 1985 uspešne za večino samostojnih list po dvojezičnem ozemlju, ne gre hkrati spregledati dejstva, da Narodni svet njihovo politično delo že desetletja dosledno podpira. Če je prišlo v smislu narodnosvetovske linije do partnerstva med KEL in al-

podijске diskusije k aktualnim vprašanjem skupno z nemškogovorečimi, na Dunaju je prišlo do ustanovitve Slovenskega centra, ki je prerasel v Informacijski center avstrijskih narodnostnih skupin.

Ta — sicer nepopolna — bilanca ima torej svoje lepe strani, a le ne more prikriti večjih in manjših neuspehov, ki so tudi bili. In tu je, mislim, izhodišče za razmišljanje o tem, kaj naj skušamo uresničiti jutri. Še bolj se bomo morali prizadevati za ustavitve asimilacije, katere obsežnosti nam je ljudsko štetje 1981 jasno predočilo. Zapirati se nikakor ne smemo. Nasprotno: naša organizacija, naša narodna skupnost se morata še bolj odpreti vsemu pozitivnemu. Predvsem moramo koriščati vse možnosti za izboljšanje situacije in debatirati tudi o temah ki so bile doslej (prijeten) tabu.

Seveda je treba iskati tudi vse možnosti na mednarodnih in drugih višjih ravneh, a naše možnosti in obveznosti so predvsem tam, kjer člani naše organizacije živijo: po krajih dvojezičnega ozemlja. Delo neposredno za človeka, delo v malem, delo z in za mladino je treba spet bolj postaviti v ospredje. Mimo tega ne bomo mogli pri razpravah na krajevnih sestankih in na občnem zboru.

Osrednji tajnik NSKS Wedenig zavrača Gratzovo izjavo

Izjavo avstrijskega zunanjega ministra Leopolda Gratzza v nedeljski KTZ, 19. januarja 1986, da je Avstrija izpolnila manjšinskozaščitna določila avstrijske državne pogodbe, je osrednji tajnik NSKS, Franc Wedenig, najostreje zavrnil.

Nemogoče je, da avstrijski zunanji minister daje enostranske izjave, ki očitvidno temeljijo na neinformiranosti. In to, ne da bi se prepričal o dejanskem položaju slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Na žalost do sedaj med slovensko narodno skupnostjo in avstrijskim zunanjim ministrom še ni

uradnega jezika in dvojezičnih napisov niso izpolnjena. Nadalje manjka vsakršne določilo na področju otroških vrtcev in primerna podpora pestre kulturne dejavnosti slovenske narodne skupnosti. Tozadevno, tako je najvil osrednji tajnik NSKS, bo Narodni svet koroških Slovencev dal pobudo, naj se zunanjega ministra Leopolda Gratzza povabi, da se na licu mesta prepriča o dejanskem položaju slovenske narodne skupnosti na Koroškem.

prišlo do razgovorov. Prav tako ne gre, da Gratz Jugoslaviji odredka pravice, ki jih ima kot sopodpisnica avstrijske državne pogodbe. Slej ko prej je treba ugotoviti, da v nasprotju z drugačnimi trditvami avstrijskih mest bistvena določila ADP niso izpolnjena. Niti določila Zakona o narodnostnih pravicah iz leta 1976 glede pospeševanja

D. Šinigoj odgovarja KEL

„Trenutno pride Slovenj Gradec samo kot eno od možnih 13 odlagališč jedrskih odpadkov v pošteve“, je izjavil predsednik slovenske vlade, Dušan Šinigoj v pismu predsedniku KEL, Karel Smolletu. Jugoslovanski vladni krogi da so naročili geološko študijo, ki naj na jugoslovanskem ozemlju po geoloških kriterijih razišče možna odlagališča. To dejansko stanje je, kot je potrjeno v pismu, Dušan Šinigoj posredoval v izčrpnem pismu tudi koroški deželni vladi.

KEL z zadovoljstvom ugotavlja, da se Slovenija, kot Šinigoj potrjuje, prednostno priznava k ohranitvi čistega in zdravega okolja in da pri odlaganju jedrskih odpadkov ne bo upoštevali samo jugoslovanskih predpisov ampak bo odlaganje odgovarjalo tudi mednarodnim predpisom in normam. KEL ponovno potrjuje, da je varstvo okolja možno samo v prekomejnem sodelovanju, torej v sodelovanju prizadetih italijanskih, jugoslovanskih in avstrijskih regij.

V tako važnih ekoloških in gospodarskih vprašanjih KEL pa vsekakor zahteva več informacij in sodelovanja to in onstran meje.

V torek, 21. januarja, je bil na informativnem pogovoru pri slovenskih osrednjih organizacijah predsednik Slovenske izseljenske matice Matjaž Jančar, na sliki med generalnim konzulom SFRJ B. Miklavčičem in predsednikom NSKS dr. M. Grilcem.

V sredo, 29. 1. 1986, ob 19.30 uri v kulturnem domu v Dobri vasi

Podijška diskusija — ALI BOMO KOROŠKI SLOVENCİ PREŽIVELI?

Diskutanti: dež. glavar Leopold Wagner, dr. Matevž Grilc, dr. Marjan Sturm.

Borovlje: SPD „Borovlje“ je dobilo mestni grb

Pretekla seja boroveljskega občinskega sveta je bila v znamenju dveh odločitev: po odstopu obeh mestnih svetnikov boroveljske občanske iniciative (FBI) je občinski svet moral na novo določiti pristojnosti mestnih svetnikov in SPD „Borovlje“ je dobilo mestni grb.

Mestni grb je občina Slovenskemu prosvetnemu društvu podelila za njegovo dolgoletno kulturno delovanje, čigar višek je bila 80-letnica aprila lani. Te proslave se je udeležil zvezni predsednik dr. Rudolf Kirchschräger, ki je v svojem slavnostnem nagovoru poudaril veliko in pomembno vlogo društva pri ohranjanju in krepitvi narodne identitete Slovencev v tem kraju. Izrecno pa je navezal na zasluge SPD „Borovlje“ pri krepitvi sožitja obeh narodov v občini.

Občinski odbornik VS Borovlje, mag. Peter Waldhauser je navezal na predsednikove besede, pohvalil je predlog in dejal, da občina s tem tudi javno priznava pomembno kulturno nalogo SPD „Borovlje“ v tej dvojezični občini.

Sklep, da se SPD „Borovlje“ podeli mestni grb, je bil soglasen. Večji del seje pa je bil namenjen novi razvrstitvi kompetenc mestnih svetnikov, ker je to postalo potrebno po odstopu obeh mestnih svetnikov FBI, Socherja in Wutteja, 26. novembra lani.

Ker so mestni sedeži vezani na frakcije, FBI pa ni imenovala namestnikov, je po SOR, (Splošnem občinskem redu) moral občinski svet v teku 8 tednov na novo razdeliti pristojnosti preostalih petih mestnih svetnikov. Hkrati pa je doseđanj edini mestni svetnik ljudske stranke Adamik oddal vse funkcije in je moral biti potrjen njegov naslednik Peterlin. Za kulisami so se pri razdelitvi pristojnosti očitno najbolj „menili“ o tem, kdo bo prevzel kanal. Doslej ga je imela FBI, ljudska stranka ga ni hotela, torej so ga, hočeš-nočeš, prevzeli socialisti.

Ob robu . . .

Dejstva, da je boroveljska občina dvojezična, tamkajšnji svobodnjaki nočejo — ali pa ne smejo? — priznati. Edini svobodnjak v občinskem odboru, Koschat, je sicer glasoval za podelitev mestnega grba SPD „Borovlje“, a je dvojezični značaj občine tajil. Tu, tako svobodnjak, živi sicer nekaj ljudi, ki se poslužujejo slovenščine — kar nikogar ne moti — a občina je samo nemška.

No, občinski odbornik VS Borovlje, mag. Waldhauser je svobodnjaku obljubil poseben izvod Zakona o narodnostnih skupinah (VGG), da se bo gospod Koschat mogel prepričati o nevzdržnosti svojih trditev.

-kofra-

Koliko slovenskih kmetov je članov KHD

Bivši obiskovalci strokovnih kmetijskih šol (za te šole — npr. „Goldbrunnhof“ pri Velikovcu — je odgovorna deželna vlada) imajo svojo „Zvezo“ oz. „Absolventenverband“.

Sicer je ta „Zveza“ na zunanji privatno društvo. V resnici pa tesno sodeluje s posameznimi kmetijskimi šolami — mdr. po njihovih učiteljih ter poslovođjih. To nam je npr. potrdil za te šole odgovorni uradnik pri koroški deželni vladi, dvor. sv. Penkner, ki je govoril o „indirektnem sodelovanju“.

Isti „Absolventenverband“ pa tudi tesno sodeluje s Kärntner Heimatdienstom. To že desetletja — kot polnovredni član. In nikakor nima namena, da bi izstopil iz te šovinistične organizacije.

Predsednik „Zveze bivših obiskovalcev koroških kmetijskih šol“, Josef Zechner, v pogovoru z Našim tednikom dobesedno: „Ko sem začetka šestdesetih let prevzel našo organizacijo, sem prevzel tudi članstvo v KHD“.

Na vprašanje, zakaj je „Absolventenverband“ še zmeraj član KHD in ali nima namena izstopiti, je Zechner odgovoril: „Nimamo namena, da bi tozadevno postali iniciativni. Zato bomo tudi v bodoče ostali član „KHD“.

Ker pa je vrsta slovenskih kmetov obiskala kmetijske šole v „Goldbrunnhofu“, v „Stiegerhofu“ itd., in ker je zato precej slovenskih kmetov včlanjenih v „Absolventenverband“, si lahko KHD lasti mdr. te slovenske člane. Da ti Slovenci gotovo ne vedo o svoji „sreči“, ga ne bo motilo: glavno, da lahko govori „v imenu pretežnega dela (nemških) Korošcev“.

In tako je dejstvo, da hoče ostati „Absolventenverband“ tudi v bodoče član KHD, čisto navaden skandal.

Prvo, kar zato lahko naši prizadeti kmetje naredijo proti temu skandalu, je: (skupno!) izstopiti iz te čudne družine. Sicer bo skandal še večji.

-Kuj-

Glosa: Lirika po kelagorsko

Nemški pregovor „Die Katze lässt das Mäusen nicht“ velja tudi za koroško energetske družbo Kelag oz. njen koledar. Lani so v tem koledarju s posmehljivo „pesmico“ grdo napadli turiste iz Slovenije, češ da imajo samo toliko denarja, da si morejo kupiti samo eno oranžo, ki jo potem srka štiri Slovencev. Tega pa Kelag ni povedala, kje so slamice dobili. Morda v najvišjih etažah družbe?

Letošnji koledar krasi podobna mahincija, tokrat na račun koroške slovenske govornice. Avtor tega „pesniškega izliva“ je neki Alois Michner, po rodu Dobrolčan, a že leta 1959 preminul. Na strani 75 je njegova „pesmica“ „Erlauschtes aus dem Unterland“. Michner je svojčas bil brambovec, v drugi svetovni vojni pa tudi oficir. Kot smo zvedeli, pa ne v kaki zavezniški vojski.

Ta Michner je menda prislulni južnokoroški govorici, slovenski govorici. Zvedel je

-hal-

Smo zopet enkrat tik pred semestralnimi počitnicami. Za dobro število dijakov pomeni to čas odločilnih, ali bolje rečeno odločilnih izpitov. Bo ali ne bo spričevalo pozitivno je centralno vprašanje dijaka, učitelja in nenazadnje staršev. Je čas, ko je vse bolj opaziti nekako zelenkasto-blede obraze prizadetih, ker jih očitno mučijo želodčni krči v pričakovanju na usodne minute (včasih se zdijo kakor ure, ki nočejo miniti) odločilnih izpitov. Obremenitev je precejšnja, ker ja obstaja dejstvo, da bo avtoriteta v osebi učitelja sodila na osnovi absolutne ocene o znanju in neznanju ali nezmožnosti učenca, ki je dolžan, da v zameno za ugodno oceno dokaže ustrezen vpogled v snov, ki jo institucija šola predstavlja kot osnovno potrebo za uspešno integracijo mladostnika-dijaka v našo družbo. „Saj mu ne bi bilo treba teh skrbi, če bi se le nekoliko več pomujal v preteklih tednih in mesecih“, mu bojo očitavali učitelji in

kdz

Piše: Pavel Zablatnik

s tem potrdili tudi mnenje dobrega števila staršev teh „problemskih otrok“. V tem

nobe, nezmožnosti itd. prizadetega dijaka mnogo bolj široko, kot edinole v zvezi z

Izpiti, izpiti, . . . , Izp . . . !

sklopu seveda jasno zveni vodilo: Kdor se ne uči, naj v spričevalo pet dobi! To je gotovo eno od najenostavnejših in hkrati najučinkovitejših sredstev za spametovanje neubogljivih dijakov. Če se ne ravnaš po navodilih in zahtevah nadrejenih oblasti, v tem primeru, šola in učitelji, moraš biti kaznovan s tem, da te javno izpostavijo kot nesposobnega za napredovanje v svojem razvoju, kar se tiče npr. vstopa v naslednjo višjo šolsko stopnjo. Mislim, da je treba videti problem le-

znanjem ali neznanjem določene snovi. Nujno potrebno je razumevanje okolice za posebno razvojno stanje mladostnika, ki je vse prej kot uglajeno. Odpira se mu svet poln najrazličnejših barv in možnosti, ki je s tem povezan z enako velikim številom konfliktov. Iskanje po smislu življenja in poskus samoodgovornega urejevanja svoje življenjske poti, ga mora nujno pripeljati do protesta, s. pr. naravnega upora nasproti avtoritetam in družbenim normam in ustanovam, ki

mu vesčas velevalo kako naj se obrača in odloča, če pa hoče po svoje organizirati lastni življenjski prostor.

Šele v posledico take neposredne konfrontacije med osebnim in javnim mišljenjem se more usposobiti za samostojnega člana naše družbe. Hočem povedati, da je dejstvo takih „problemski dijakov“ zelo kompleksno povezano z različnimi dejavniki, ki pogujejo vsakdan učenca. Zato je nujno potrebno iskati možnosti pogovora — lahko si predstavljam predpisane enote v šolskem urniku — kjer je možno nagovoriti prav ta obseg odrptih vprašanj, ki se mnogim odgovornim zdi prav nič umesten za šolski vsakdan. Iskati in najti je treba okvire, kjer se je možno pogovarjati med svojevrstniki, z učitelji in s starši na odkrit in nevsiljiv način.

Take vloge posredovalca se zavedamo predvsem tudi aktivisti v Koroški dijaški zvezi!

Vabljeni so bili predvsem aktivisti kulturnih, političnih in gospodarskih krogov, ki na ta način stojijo sredi zakonitosti organiziranega dela. To nujno urejevanje oz. načrtovanje predstav in idej posameznikov, ki se odraža v razvijanju posebnih organizacijskih enot in okvirov (funkcije, odbori, zborovanja, seje, pravila, poslovnik itd.), nam je v štirih enotah v sproščeni obliki obrazložil dvorni svetnik dr. Pavel Apovnik, ki je v svoja razlaganja zmeraj spet skušal vključevati tudi nas udeležence, tako, da smo poleg strokovnih informacij slišali marsikatero osebno izkušnje posameznikov v zvezi z delom v takoimenovanih javnih funkcijah.

Drugi del seminarja je bil namenjen predavanju v dveh enotah dr. Janka Zerzerja k tematiki — „Pogled na krajevno zgodovino“. Govornik nam je v tem okviru obrazložil pojem „zgodovine od spodaj“, ki predstavlja v bistvu spremenjeno tendenco v zgodovinopisju od opisavanja vidnih osebnosti in dogodkov k dejanskim akterjem v našem vsakdanu, namreč navadnih ljudi, ki v svojem življenjskem prostoru ustvarjajo in živijo pristno kulturo in gradijo na človeški tradiciji ter jo podajajo naprej iz roda v rod. Opomnil nas je na številne možnosti informiranja in zasledovanja naše zgodovi-

Javne funkcije da — ampak kako?

Katoliški dom prosvete „Sodalitas“, Klub slovenskih občinskih odbornikov in krajevna društva so vabila na seminar v dveh delih „JAVNE FUNKCIJE DA — AMPAK KAKO?“.

Izobraževanje odraslih — danes, pomeni vključevanje izkušenj udeležencev v proces učenja! Dvor. svet. dr. Pavel Apovnik predava o pomembnosti organiziranega dela.

ne, npr. v farnih kronikah, društvenih zapisnikih, ustnih izročilih, spomenikih, pričevanjih, vaški arhitekturi itd.. Zanimive bi bile ustanovitve posebnih interesnih skupin, ki bi se lotile načrtnega zbiranja in zapisovanja naše preteklosti v smislu „Zgodovine od spodaj“.

Tretji del pa je bil namenjen predvsem praktičnemu uvajanju v zakonitost diskutiranja, ki sta ga vodila s pomočjo videotehnikne univ. prof. dr. Manfred Moser in Toni Kuebler. Razmišljali smo ob primerih praktičnih vaj o načinih pogovora med seboj v osebnih in javnih zadevah. Kaj je važno upoštevati pri argumentiranju, če hočemo ustrezno zastopati svoje predstave v javnosti in hkrati pritegniti čimveč interesentov in podpornikov. Mnogo odvisi od tega, kako, kje in kdaj se oglašamo k besedi in kaj v svoji izpovedi hočemo nakazati.

Po razlagi prirediteljev je bil seminar v tej obliki namenjen kot neke vrste prvi vpogled v obširno materijo, ki jo je pa treba razsvetliti v smer posameznih zanimivih tematik. Potrebni bo še vrsto koncentriranih seminarjev v dogovoru z zainteresiranimi organizacijami in posamezniki, ki bi jih na tej prireditvi brez skrbi lahko našli še kaj več.

Pavel Zablatnik

N A Š

S Francem Semom
se je pogovarjal
Franc Wakounig

G O S T

Slikanje mi daje moč!

Današnji gost v Našem tedniku je Franc Sem, slikar iz Žitare vasi, ki trenutno živi v Celovcu.

Naš gost je precej nevsakdanji. Morda se bo našel kdo, ki bo dejal, da taki gosti niso primerni za časopis. Morda bo marsikdo dejal, da je „kaj takega treba zamolčati“ in da „se o nečem takem bolje da ne piše!“. Mi nismo tega mnenja! Na žalost je še zmeraj zelo razširjeno prepričanje, da je treba določene usode zamolčati, jih odriniti iz zavesti in družbe. Taka usoda je tudi zdravljenje v psihiatriji. In Franc Sem je skozi dolga leta večkrat bil občasno v njej na zdravljenju. V sledečem razgovoru pove, kako je do tega prišlo. In kar je morda najbolj pomembno: Sem pove, kako važno in potrebno je zanj bilo in je vse bolj slikanje oz. umetniško izražanje. Kako mu je pomagalo, da se je izkopal iz vseh kriz!

Rodil se je 19. 6. 1946 v Železni Kapli. Zgodnjo mladost je preživel v Ljubnem v Savinjski dolini. Ko je bil star 11 let, se je družina preselila v Železno Kaplo. Po šoli je Sem nekaj časa bil štukaterski vajenec, potem pa se je vpisal v Zvezno strokovno šolo za obdelovanje lesa, kovin in kamna v Halleinu, ki jo je zaključil.

Nato je odšel na dunajsko akademijo, kjer se je pri mojstru Wotrubi izpopolnjeval.

Že na Dunaju pa je zašel v globoko zasebno krizo, ki je trajala več kot deset let.

Sema je gnalo po svetu. Za leto dni je odšel na Švedsko. Tam je skiciral in kiparil. V Uppsali je

imel samostojno razstavo skulptur, ki jih je tam pustil.

V celovški psihiatriji, kjer se je občasno zdravil, je prišel k slikanju, pa tudi nekaj modeliral je.

Naš tednik: „Kako je do te krize prišlo?“

Sem: „Na Dunaju sem zašel v družbo, v kateri so mamila bila „doma“. Parkrat sem poskusil hašiš, samo enkrat pa drogo LSD. Dopovedovali so mi, da ti strupi razširjajo zavest, da postaneš bolj kreativen in da pomagajo izboljšati odnos do dela in do barv kot izrazno sredstvo. Seveda pa nisem slutil, kakšne posledice bo to za mene imelo. Zbolel sem za preganjalno blodnjo (paranojo), za

Kaplan Marketz (levo) in Franc Sem sta velika prijatelja

njo trpel več kot deset let. Njiker nisem našel miru, blodil sem okoli, čul glasove in se pred njimi skrival.“

Naš tednik: „Kaj ste tedaj slikali?“

Sem: „Predvsem sem potretiral ostale bolnike. Ujeti sem skušal njihovo duševno stanje. Med drugim sem naslikal moža, ki čisto skrušen sedi na postelji. Ko je sestra potret videla, me je pobarala, po kateri predlogi da sem sliko naredil. V bolnici sem moral požreti marsikatero pikro na račun, da sem Wotrubin učenec. A pregrizel sem se skozi krizo in sedaj se počutim dobro.“

Naš tednik: „Vam je slikanje oz. modeliranje pomagalo pri premagovanju boleznij?“

Sem: „Seveda! To je bila ta pravnja terapija, po njej sem se dokopal iz boleznij in do tega, da sem se leta 1983 začel spet intenzivno baviti z barvami. Zelo pa sta mi pomagala tudi umetnik Bernd Svetnik, ki mi je nudil osebnostno in strokovno pomoč ter kaplan Marketz, ki mi je v krizi stal ob strani.“

Naš tednik: „Kako tehniko imate in kako slike nastajajo?“

Sem: „Slikam v mešani tehniki, z oljem in disperzijskimi barvami, deloma pa z grafitom. Večina slik nastane spontano, takorekoč iz duše. Mimogrede imam zamisel,

tema je tudi takoj tu in potem se vsedem in slikam. Nekatere pa prež naskiciram. Naslovi slik so poetični, jemljem jih pa iz mojih pesmi, ki sem jih spesnil v prejšnjih letih. O svojih slikah bi dejal, da so abstraktno-ekspresivne. Izpovedati hočem, kako doživljam abstraktnost in stvarnost. V slikah so seveda tudi sledovi mojih kriz. Kdor jih pozorno išče, jih bo našel!“

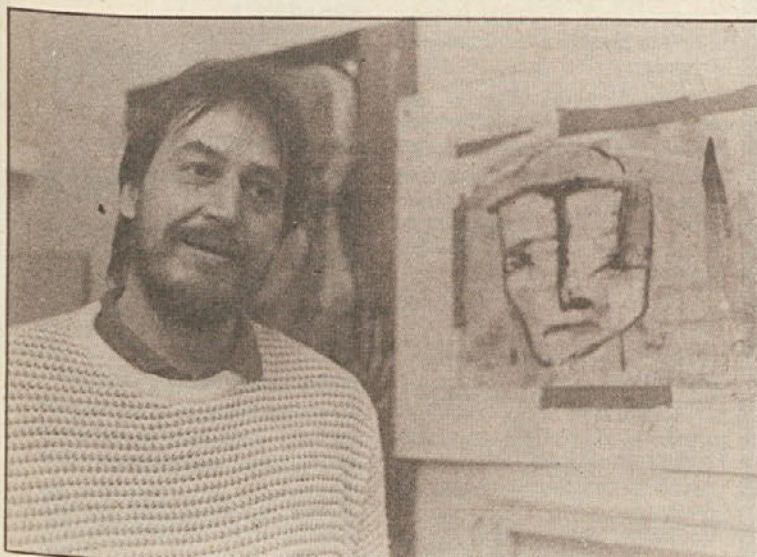
Naš tednik: „Ste že tudi razmišljali o tem, da bi spet začeli kipariti in modelirati?“

Sem: „O tem ni dvoma, da bom spet začel kipariti. A trenutno ne morem, ker nimam ustreznih prostorov in sredstev. Ateljeja si ne morem privoščiti.“

Slikanje, skiciranje, modeliranje in kiparjenje mi veliko pomenijo in mi zelo pomagajo. Tu lahko svobodno odločam in se prav tako svobodno izražam, pač po svojih željah in naravnosti.“

Trenutno Franc Sem razstavlja v celovški kavarni Dėja vu. Od sobote, 1. februarja naprej pa bo razstavljal v tinjski galeriji.

Njegove slike niso samo privlačne, ampak so krepka izpoved o človeku, ki se z neverjetno voljo in umetniškim izražanjem dviga iz brezna kriz kvišku k svetlobi. Menim, da je nas vseh naloga, da mu pri tem pomagamo in ga podpremo.

Franc Sem z eno svojih izporednih slik

**Sobota, 8. 2. '86
ob 19.30 uri**

**PRI ŠOŠTARJU
V GLOBASNICI**

Primerjalna boksarska tekma

KOROŠKA-ŠTAJERSKA

Za Koroško bosta tekmovala mdr. ljudi naša rojaka
MARIJAN ORAZE in FRANCI WIESER

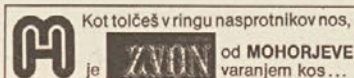

NATO

SAK-ples

Igra znani in priljubljeni ansambel

„DOBRI ZNANCI“

Kot toičeš v ringu nasprotnikov nos,
je **ZVON** od MOHORJEVE
varanjem kos...

blažej center

Valentin Blažej, 9150 Pliberk, tel. 0 42 35 21 94

V Pušelčevi jami so v nedeljo, 19. januarja, tekmovali za selški zimski pokal. Vsega skupaj bojo tri tekme s kombinacijo. Vsi tekmovalci so navdušeno sodelovali, prav posebno pa mladina. Organizator je pripravil odlično tekmo, pa tudi vreme je bilo naklonjeno. Na sliki z leve proti desni mladi zmagovalci: Katja Male, Katja Pristovnik, Ivan Kelih, Aleksander in Niki Mak in Martina Roblek.

Ali ste se že kdaj sami poglobljali v temo o smislu življenja? Ali veste za ozadje politike v koroškem deželnem zboru? Kakšno vlogo ima misijonska cerkev v tretjem svetu? Kako se pravilno razdeli pri kolini svinjsko meso? itd.

Takšne in podobne tem smo izčrpno obravnavali fantje in mladi možje pri **IZOBRAŽEVALNEM TEDNU** začetka januarja v Katoliškem domu prosvete v Tinjah.

Resda, veliko novega smo slišali, veliko smo se naučili in marsikatero stvar bomo v bodoče gledali iz drugega zornega kota.

Svet se nam je odprl in spoznali smo, da ima vsak od nas na tej zemlji svoje poslanstvo. Kot vidite na sliki, nas je bilo kar precej mladih mož, pa vendarle si želimo, da bi prišli naslednje leto še drugi.

Priveditve

• Dom vTinjah

v soboto, 1. 2., ob 14.30 uri
Predstavitve najnovejšega filma o akad. kiparju prof. Francetu Goršetu

v soboto, 1. 2., ob 14.30 uri
Informacijski večer za vse zainteresente YOGA
Referent: Helmut Kellerman

od sobote, 1. 2., ob 15.00 uri do nedelje, 2. 2., ob 17.00 uri
Dnevi meditacije za 7. razred „Ali me Bog še izziva? — Mesto Boga v mojem življenju“

v soboto, 1. 2., ob 19.00 uri
Odprte razstave FRANCETA SEMA

v nedeljo, 2. 2., ob 14.00 uri
Tradicionalno srečanje lovcev z izobraževalnim in družabnim programom

v sredo, 5. 2., od 9. do 17. ure
Dan duhovne obnove za nastavljenke in nastavljenke bolnic, sanatorijev in domov za ostarele „Čas imeti zase za druge in za Boga — biti kristjan v bolnici“
Voditelj: dr. Georg Stoff

v sredo, 5. 2., od 14.00 do 19.00 ure
Kuharski tečaj: Peka kruha v gostinstvu
Voditeljica: Angela Sommer

v soboto, 25. 1., od 9. do 17. ure
TEČAJ ZA LEKTORJE
„Lepo in pravilno branje božje besede“
Voditelja: Mag. Stanko Hočevar, dr. France Urbinc

v soboto, 25. 1., od 9. do 17. ure
DUHOVNA OBNOVA ZA ČLANICE IN ČLANE ŽUPNIJSKEGA SVETA

„Gradimo naše župnijsko občestvo“
za župnije iz Podjune
Voditelj: Franc Sodja

od sobote, 25. 1., ob 14.30 uri do nedelje, 26. 1., ob 16.30 uri
PRIPRAVA NA ZAKON, nem.
Voditelj: Rektor Jože Kopeinig

v nedeljo, 26. 1., ob 14. uri
TEČAJ ZA SPRETNE ROKE „Slikanje za steklom“
za napredujoče
Voditelj: Renate Terpetschnig

v nedeljo, 26. 1., ob 14.30 uri
FORUM ZA ŽIVLJENJSKA VPRAŠANJA
„Svetost življenja“
Predava: Ga. Vanja Kržan iz Ljubljane

• Obirsko

13. SANKARSKA TEKMA ZA OBIR-POKAL
Prireditelj: SPD „Obir“ na Obirskem
Čas: v nedeljo, 26. jan. 86
Start: ob 10.00 uri
Prijave do 9.30 ure pri Kovaču

PODJUNSKI RIBNIŠKI KLUB

(Št. Vid v Podjuni) vabi vse ribiče in prijatelje ribolova k sodelovanju v ribniškem društvu.
Prijave sprejema Jože Krasnik, Mlinče, 9123 Št. Primož; tel.: 0 42 37 / 22 78

Žaba je vzletela v Innsbrucku

Šmihelski lutkarji smo se od nedelje, 5. januarja do srede, 8. januarja udeležili Srečanja avstrijskih amaterskih lutkarskih skupin „Anima 86“ v Thaur pri Innsbrucku. Vsega skupaj je bilo 11 skupin, ena celo iz Češkoslovaške.

Po nastopu smo pobrali našo igralko Veroniko in Evo, organizatorko „Anime 86“, da sta nam povedali kaj o vtisih.

Veronika: Na začetku sem se bala nemira gledalcev, ker nas niso razumeli in tako ne bi mogli dojeti smisla igre. Ta strah je bil čisto odveč. Publika nas je sprejela. Ko smo odigrali, so nam krepko ploskali.“

Po kritiki je razgovor nanesel na kritiko in priznanje.

Ostalim skupinam so naše enostavne in ljubke lutke zelo ugajale, predvsem otroke smo z njimi očarali. Zvedeli smo, da smo pokazali popolnoma nov način lutk in paravanov.

Eva je dejala: „Teksta sploh ni bilo treba razumeti, ker smo ga dojeli. Vaš jezik mi zelo ugaja, ker je tako melodičen in nežen. Vašo živo glasbo moram posebej pohvaliti.“

Višek srečanja je brezdvomno bila predstava češkoslovaške skupine, ki je nastopila z igro „Don Kihot“. Tu smo spoznali, da v gledališču jezik ni zmeraj najvažnejši dejavnik, temveč da vplivata še igranje in animacija.

Šmihelski lutkarji

Kotmara vas: slovo od Nemčeve mame

Velika množica sorodnikov in znancev se je poslovila v nedeljo, 13. januarja 1986, na kotmirškem pokopališču od Marjete Zaubnig. Nemčeve mame na Vožnici. Rajna je bila rojena v kotmirški fari. Že zgodaj, leta 1938, je izgubila moža. Sama je ostala s tremi otroki. Veliko je morala pretrpeti pod nacisti zaradi narodne zavesti. Pomagala je tistim, ki so se uprli nečloveškemu Hitlerjevemu režimu. Zaradi tega so jo nacisti zaprli v celovških gestapovskih zaporih. Hči Eli je mogla še pobegniti v

gozd k partizanom, sin Foltej in Tinej pa sta morala v kacet v Dachau.

Po hudi, daljši bolezni je umrla Nemčeva mama v četrtek, 9. januarja 1986, v 89. letu zemeljskega potovanja. Pri mašnem opraviilu se je župnik Maks Michor zahvalil rajni za verni zgled, saj je leta in leta, dokler je mogla, prihajala iz Vožnice k prvi sveti maši v Kotmaro vas. Pesmi slovesa so zapeli cerkveni pevci.

Naj rajna Nemčeva mama počiva v Bogu. Otrokom z družinami izrekamo iskreno sožalje.

ČESTITAMO

V Pogrcih pri Št. Vidu v Podjuni sta te dni slavila 40-letnico poroke Rotarjeva starša Helena in Andrej Wutte. Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika.

Neža Lipuš iz Železne Kaple je te dni praznovala svoj 82. rojstni dan. Iskreno ji čestitamo in kličemo še na mnoga leta. Čestitkam se pridružujejo tudi vsi domači.

Skladatelj Tonči Nagele v Št. Jakobu v Rožu praznuje te dni svoj 75. rojstni dan. Naš tednik mu iskreno čestita ter želi tudi naprej mnogo veselja in zadovoljstva pri glasbenemu ustvarjanju.

Anica Zdovc, pd. Rižnarjeva iz Rinkol in Helena Müller, pd. Milnarjeva iz Čirkovč pri Pliberku, sta na dunajski univerzi zaključile študij medicine.

Mladima doktoricama iskreno čestitamo!

Nenasilno delovanje

Mednarodna zveza sprave — odesek Avstrija, je vabila na trodnevni seminar „Nenasilno delovanje“ od 4.—6. 1. 1986 v Tinje. Prireditev je bila namenjena že izkušnim, s. pr. da so se udeleženci že morali aktivno ukvarjati z nenasilnimi metodami reševanja konfliktov.

Prav zaradi tega, sem se udeležil s posebnim veseljem, ker sem pričakoval živahen in pester program, kar se tiče teoretičnih naptokov in praktičnih vaj. Že predstavitev obširnega načrta s strani predavateljev Eve iz Innsbrucka in Tonija iz Linza je kazala zanimiv potek seminarja. Iz osebnih izkušenj v angažmaju za nenasilno delovanje je naj bi se izcimil dejanski konflikt, ki bi ga na licu mesta podrobno osvetlili in poskušali rešiti v okviru praktičnih vaj, ki so nujno potrebne, za dostojno in prepričljivo nenasilno zadržanje v realiteti. Program je bil sestavljen tako, kakor zahtevajo nova spoznanja oblikovanja učnih enot za izobraževanje odraslih. Enot so bile zelo primerno razporejene v posamično in pretežno v skupinsko delo, kar pomeni, da smo bili vseskozi aktivni vsi udeleženci seminarja. Vodji Eva in Toni sta v prvi vrsti izvrševala nalogo posredovanja informacij o trenutnem stanju nenasilnega gibanja v Evropi, o tozadevni priporočeni literaturi in sta opozarjala na zanimiva ali odprta vprašanja v skupini. Vrsta praktičnih vaj (iger), ki so veljale na eni strani sprostitev posameznikov je tozadevno zelo učinkovito vplivala na aktivne prispevke k reševanju zastaljenega konflikta.

Ob tem se mi je zdelo zelo važno, da smo v potek dela tudi vključevali svoje občutke kot člani skupine, t. p. da smo poleg stvar-

nih izkušenj in naptokov spoznavali še svet odnosov med posamezniki v skupini in njegov vpliv na proces odločanja o odprtih vprašanjih, ki zahtevajo skupinsko odločitev. In prav na tem mestu se začne nenasilno ravnanje, namreč da postanemo pozorni na mnenje drugega, ki lahko popolnoma križa svoje predstave, ampak je odziv zraslega prepričanja. Treba je ga tudi spodobno vzeti na znanje in v pogovoru skušati najprej razumeti preden velja iskati ustrezno skupinsko rešitev. Pri takem načinu dela spoznavamo, da ima vsak posameznik posebne lastnosti, ki po svoje služijo k plodnemu razvijanju idej v skupini, kar seveda predpostavlja, da so vse lastnosti enako vredne. Eno bistvenih vodil za nenasilno delovanje vidimo predvsem v spoznanju, da je za tak način življenja treba uporabljati tako srce, ki nas čustveno opozarja na stanje v in okoli nas, kot svoje možnosti, ki jih moramo kar se da uporabljati, če bomo hoteli najti možnosti in učinkovita sredstva za uspešno lastno nenasilje v svojem življenjskem prostoru.

Pavli Zablatnik

Razpis službenega mesta samostojne(ga) prodajalke (prodajalca) v Mohorjevi knjigarni in papirnici v Celovcu, Viktringer Ring 26. Praksa v prodaji je zaželjena. Prošnje z življenjepisom se naslovijo na vodstvo Mohorjeve družbe, Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt/ Celovec.

KMETIJSKO GOSPODINJSKA STROKOVNA ŠOLA V ŠT. RUPERTU PRI VELIKOVCU

Sporoča staršem in dekletom, ki se odločajo za nadaljnje šolanje, da sprejema za šolsko leto 1986/87 učenke v

KMETIJSKO GOSPODINJSKO STROKOVNO ŠOLO!

Na šoli se poučuje v obeh deželnih jezikih.

Ta šola velja tudi za 9. šolsko leto — politehnični letnik.

POGOJ ZA SPREJEM JE

dovršena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika. V slučaju, da učenka 8. šolske stopnje ni dovršila, je v šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom.

V DANIH POGOJIH DOBIJO UČENKE DRŽAVNO PODPORO!

NAMEN ŠOLE JE, učenkam poglobiti izobrazbo dosedanjega šolanja. Sprejema pa tudi dekleta, ki želijo ustanoviti lastno družino in nimajo znanja v kuhanju, šivanju in vodstvu gospodinjstva. Ker se v tej šoli polaga posebna važnost na spretnost v kuhanju, šivanju in ročnem delu ter na razne tehnike v likovnem področju, je dana možnost dekleta usposobiti za samostojno vodstvo gospodinjstva, tudi kmečkega.

ZA ŠOLO SE LAHKO PRIJAVITE VSAK ČAS!

Nadaljne informacije dobite pri vodstvu šole!
9100 Vöckermarkt/Velikovec, Klosterstraße 2.
Tel. 0 42 32 / 38 96

Iz javne seje KSŠŠ/D

Skupno proti ločevanju

Težiščna točka klubskega dela v letnem semestru je bila 40. obletnica zmage nad fašizmom, ustanovitve II. republike in 30. obletnica avstrijske državne pogodbe. Poleg ostalega programa smo tozadevno imeli nekaj posrečenih prireditvev in akcij (npr. komemoracija v Sivi hiši, manifestacija pred parlamentom), koncert s TPPZ žal ni bil izvedljiv. Kot neko stalno aktualno težišče pa spremlja naše delo problem dvojezične šole na Koroškem.

Dvojezična šola

Temu problemu velja vsekakor tudi v poročilih in ocenah posvetiti več pozornosti, kot pa smo mu je morda posvetili v naši dejavnosti sami. Našega angažmaja v tem vprašanju nikakor ne moremo več primerjati s tistim v letu 1984, ko smo na Dunaju tako rekoč bili glavni nosilec tozadevne informacijskega in protestnega gibanja. Zato je razveseljivo, da nam je prejšnjo jesen uspelo ob sodelovanju z Južnotirolsko študentsko zvezo problem dvojezičnega šolstva spet postaviti bolj v središče javnih razprav na univerzi in da načrtujemo še vrsto drugih skupnih akcij.

Na splošno lahko ugotovimo, da so akcije osrednjih organizacij, komiteja za obrambo dvojezične šole in drugih dosegle svoj višek v demonstraciji novembra leta 1984. Lansko leto je bilo manj učinkovitih protestov, čeprav ne gre pri tem prezreti iniciativnosti komiteja in celovške univerze. 1985 so bile na potezi v glavnem spet deželna vlada in deželno-zbornske stranke. Nastali in od njih sopovzročeni konflikt so pričele reševati z vrsto deželnozbornskih „strokovnih“ komisij in s tako imenovanimi „hearings“. Do bese-

V petek, 10. januarja, so slovenski študentje na Dunaju imeli javno sejo v svojem klubu. Razpravljali so o dejavnosti Kluba v preteklem letu, od delu, ki ga je vršil odbor ter o programskih in organizacijskih načrtih za bodoče poslovno obdobje. Peter Štern je podal zelo samokritično, a nič manj samozavestno poročilo, predsednik Gabrijel Wutti pa je podal naslednjo politično oceno aktualnih dogajanj:

de so poleg nemškonačionalnih sil prišli sicer tako Slovenci kot tudi celovška univerza, bilo pa je povsem jasno, da bodo deželni politiki skušali najti skupno bazo raje z nasprotniki skupne dvojezične šole kot pa z njenimi zagovorniki. V tej luči je treba videti tudi Wagnerjevo parolo: **vsakemu tisto šolo, ki jo želi**. Tak razvoj je bil predvidljiv, zagovorniki skupne dvojezične šole so bili zopet vse bolj potisnjeni v defenzivo, učinkovitih protiakcij ali ofenzivnih nastopov je bilo vse manj, boj za skupno šolo se vse do zdaj preveč omejuje na publicistično ravan. Skorajda bi lahko govorili o neki resignaciji, če izhajamo iz hipoteze, da bi morale Wagnerjeve napovedi o uvedbi (njegovega) kompromisarskega modela ločenega pouka pod eno in isto streho izzvati na strani zagovornikov skupne dvojezične šole in predvsem s strani slovenskih organizacij masiven odpor.

Pa ga do zdaj ni. Naša glavna (in skorajda edina) opora so mnenja in stališča strokovnjakov. Pedagogi, juristi, sociologi in drugi se na raznih univerzah Avstrije in izven nje angažirajo in izpostavljajo za dvojezičnost in za ohranitev skupne šole. Slovenske organizacije temu sledijo, trudijo se nagovoriti in pridobiti še širši krog ljudi iz večinskega naroda, pospešujejo informacijsko dejavnost, toda zakaj le se obotavljajo pri pripravi in izvedbi politično-

aktivističnih akcij, zakaj se ne poslužujejo novih oblik konflikta in nenasilnega odpora, o katerih je tudi pri nas v klubu še pred kratkim govoril naš prijatelj politolog prof. Pelinka iz Innsbrucka?

Sosveti — skok na kompromisarski vlak?

Z dokončnim odgovorom se vsekakor ne smemo prenehati, saj je trenutno še vse odprto. Toda delni odgovor upravičeno lahko domnevamo v neki naši stari hibi: **neenotnosti**. Le-ta očitno vpliva na dogajanja in odločitve tudi ob tako življensko važnem aspektu obstoja naše narodne skupnosti, kot je vprašanje dvojezične šole in njene ohranitve. Da bom bolj jasen: če se Narodni svet podaja v špekulacije o vstopu v sosvete, potem to dela — ne glede na to, da vstop že dolga leta iz upravičenih razlogov odklanjamo — v povsem napačnem trenutku. Šolskega konflikta na Koroškem na tak način ne bo mogoče razostriti — odločnost naših nasprotnikov in njihova vplivnost v večinskih strankah je preočitna. Po vsej verjetnosti bi bilo ravno njim in tudi avstrijski vladi v veliko zadoščanje, če bi na en mah ujeli kar dva ali tri muhe... S tem v zvezi tudi ne bi bilo pravilno, ubadati se z vprašanjem, ali ne bi imela morebitna ločitev otrok v pouku nemara tudi kake prednosti za nas (boljše obvladanje slovenskega jezika?, etc.). Ne pozabimo, da je vsaka ločitev neka oblika getoizacije, le-ta pa stopnjuje v asimilacijo. Tega pa jasno ne bomo! Situacija je preresna, da bi lahko osrednji organizaciji iskale različne poti „rešitve“ in s tem nemara ustvarile znotraj manjšine konflikt, ki bi ga naši nasprotniki koristili po načelu „divide et impera“.

Škodljivost take neenotnosti se je nenazadnje že pokazala lansko leto sprič obletnice osvoboditve. NSKS in ZSO se žal nista mogli zediniti niti na skupno proslavo, uradna Koroška in uradna Avstrija pa sta tem lažje obhajali praznik anti-fašistov z glorifikacijo njune manjšinske politike ter s postavljanjem zgodovinskih laži in difamacijo slovenskega osvobodilnega boja, kar pomeni nenazadnje tudi difamacijo naših dandanašnjih prizadevanj za demokratične in enakopravne odnose.

To, da je bilo izstavljeno že obrtno dovoljenje za deponijo, prav nič ne pomeni, je v razgovoru z Našim tednikom izjavil v koroški deželni vladi politično pristojni mož za zaščito okolja, deželni svetnik Max Rauscher. „O tej deponiji se bomo pogovarjali še v mešani komisiji, v kateri obravnavamo tudi med drugim zaščito za obe deželi izredno pomembnih vodnih virov v Karavankah. V zvezi z deponijo trenutno preverjamo vprašanje talne vode. Kaj, če bo deponija spuščala strupene snovi v tla. To lahko nedvoumno povem: brez pristanka pristojnih gremijev v Sloveniji deponije pri Labodu ne bo!“

Rauscher pa vidi še drugo komplikacijo: po zakonu o deponiranju odpadkov smejo deponije voditi samo ustrezne zveze za deponiranje odpadkov. Trenutno je na Koroškem pet takih okrajnih zvez: v Spitalu, Beljaku, Št. Vidu ob Glini, Velikovcu in Wolfsbergu. Dovoljenih deponij na Koroškem pa je samo pet: v Baldramsdorfu pri Spitalu, v Beljaku, v Trdnji vasi pri Celovcu in pri Etni vasi v Labodski dolini. Šentvidska zveza trenutno nima deponije in je v tem okraju prav zaradi vprašanja kam z vsemi odpadki, nastala velika politična diskusija.

Deponijo pri Labodu oz. Viču pa hoče graditi štajerska firma „Entsorga“. Wolfsberška zveza za deponiranje odpadkov pa k vsemu še ni zavzel stališča. Torej je še iz tega vidna vse odprto.

Predstavniki „Entsorga“, velikiški arhitekt mag. Josef Klingbacher je Našemu tedniku dejal med drugim: „Z odpadki se moramo spoprijeti, sicer nam bojo zrasli čez glavo. Zato je prav, da so zakoni in predpisi tako strogi. Vsaka deponija, ne glede na to, kje je, mora biti absolutno varna.“ Deponijo pri Labodu, tako Klingbacher, bojo uredili po vzorcu vzorčne deponije Halbraun pri Gradcu, ki je dobila celo ekološki oskar. Halbraunska deponija je nastala v sodelovanju s tehnično univerzo v Gradcu in na podlagi večletnih izkušenj z urejanjem deponij v Nemčiji.

Absolutno varnost deponije je možno doseči samo tehničnimi pripomočki ter stalno spremno kontrolo deponije in vode. Deponija pri Labodu bi bila na trenutno najvišjem tehničnem standardu in bi tem bila zdaleč pred ustreznimi predpisi.

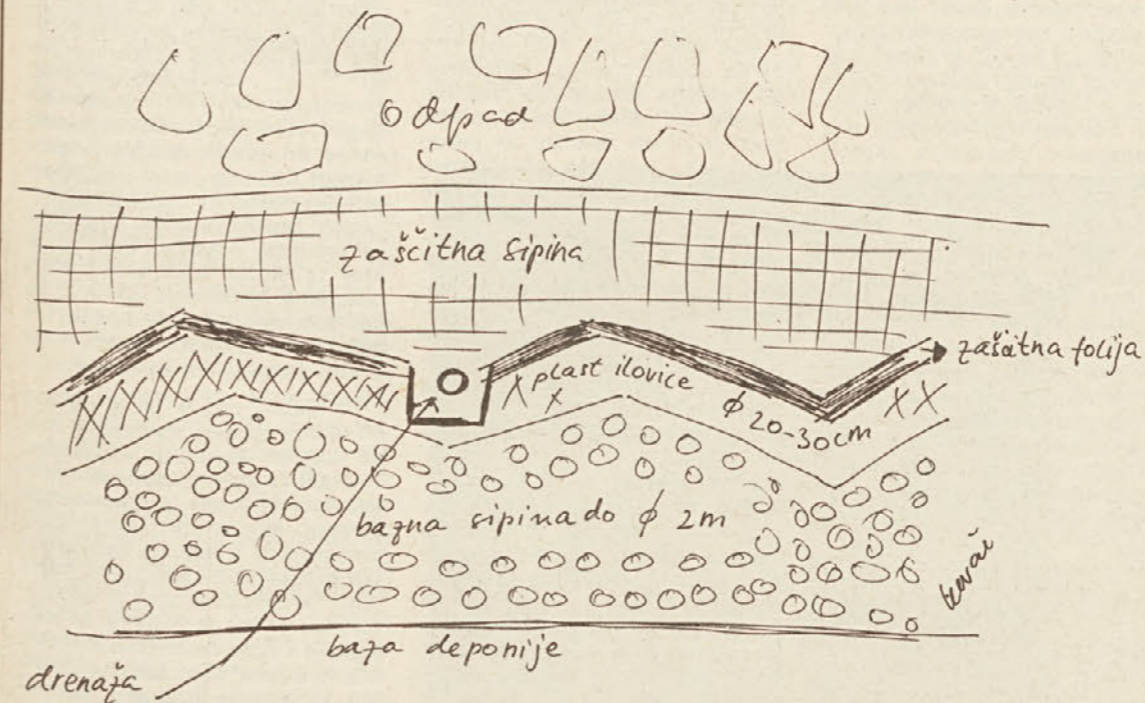

dr. Hans Sampl

Dež. svet. Max Rauscher Našemu tedniku:

Brez soglasja s Slovenijo ne bo deponije odpadkov pri Labodu

Prerez deponije pri Labodu

Vodja oddelka U15 pri koroški deželni vladi, dr. Hans Sampl je zahteve in pogoje, ki jih je treba pri vsaki deponiji,

V zadevi nameravane deponije pri Labodu oz. Viču (Naš tednik je v prejšnji številki že poročal), ki jo tik ob državni meji in trdo ob obrežju Drave načrtuje firma „Entsorga“, odločitev še zdavnaj ni padla. Dejavniki, kot koroški zakonski predpisi o zaščiti okolja in varstva narave, stroge raziskave in dejstvo, da imajo pri celotni stvari odločilno in tehtno besedo tudi pristojna mesta v Sloveniji — to je le projekt, ki zadene interese ljudi onkraj meje, vrhu tega pa ekologija ni cista enosmernica — zagotavljajo, da pri Labodu oz. Viču ne bojo tako kmalu odlagali smeti in odpadkov iz okrajnih in občin. Prav lahko se zgodi, da iz tehtnih razlogov ta deponija nikoli ne bo videla odpadkov.

deželni svetnik Max Rauscher

Kot pristojni strokovnjak pa je nakazal obsežnost raziskav in preiskav, ki so potrebne, da se najde prava odločitev. Te „raziskave okoli nameravane deponije pri Labodu oz. Viču še niso zaključene, še tečejo. Ker je deponija trdo ob Dravi, je vsa zadeva še bolj komplicirana, ker je v tem primeru treba odgovoriti tudi na kočljivo vprašanje, kaj bo v primeru poplave. Do zadnjega je treba raziskati, kaj je in bo z vodo, s talno vodo“. Dr. Sampl je omenil potrebno in dobro sodelovanje s ustreznimi in pristojnimi ureditvami v Sloveniji.

Na splošno smejo deponije zrasti samo na tleh, ki ali že sama po sebi zagotavljajo zaščito vode (ilovnata tla) oz. tam, kjer je pričakovati, da ogrožena voda ne bo spet ogrožala okolja.

Deponija pri Labodu pa naj bi nastala v gramoznici. Skozi gramoz pa voda pronicne kot nič. Prav zato bo čim prej treba v sodelovanju s slovenskimi strokovnjaki razrešiti vprašanje, v kolikor lahko deponija ogroža vodo.

Tudi dr. Sampl, ki bo v sodelovanju z drugimi uradi dežele moral dognati zadnjo resnico v zadevi labodske deponije, je dejal, da deponije tako ne bo, dokler ne bojo pozitivno rešene zahteve zakona o deponiranju odpadkov, zaščite okolja in varstva narave, vodopravne zadeve in preverjanje glede skladnosti z varstvom okolja.

To pa so le ovire in zapreke, ki jih mora firma „Entsorga“ še le premagati.

Zelena luč bo za deponijo šele zasvetila, ko bosta obe deželi deponijo sprejeli. Do tedaj pa bo še dosti vode teklo po Dravi navzdol.

Franc Wakounig

NAŠI JUBILEJI . . . . . IN SPOMINI

Več kot šest desetletij od devdesetih let, kolikor jih je dočkal naš znameniti rojak, univ. prof. dr. Janko Kotnik, je bilo povezanih z nepretrganim in izjemno plodnim kulturno-znanstvenim delom. Opravljal ga je kot pedagog, publicist, jezikoslovec in predvsem kot neprekosljiv sestavljalec mnogih učbenikov in slovarjev. Dr. Janko Kotnik, brat nekdanjega ravnatelja Mohorjeve družbe, dr. Franca Kotnika, se je rodil pred sto leti, 22. decembra 1885 na Dobrihah pri Guštanju, današnjih Ravnah na Koroškem. Oče je bil ugleden kmet in kremenit značaj, mati žena plemenitega srca. Kotnikova družina je bila trdno slovenska, zavedna in razgledana, da so jo spoštovali ljudje daleč naokrog. Kakor tri leta starejši brat Franc, je tudi Janko opravil zrelostni izpit v Celovcu. Po končani gimnaziji je v Gradcu in Pragi študiral slavistiko in romantistiko. V Gradcu sta mu bila prva učitelja slovit slovenska jezikoslovca in zbiratelj narodnega blaga Murko in Štrekelj, v romanskem jeziku slovu pa se je pozneje izpopolnjeval še v Parizu in v Lausanni (Švica). Leta 1911 je bil v Gradcu promoviran z disertacijo o narečju domačih Dobrih. Potem je v letih 1912 in 1913 poučeval na realki v Gorici, naslednji dve leti ter prvi dve leti po prvi svetovni vojni pa na realni gimnaziji v Banja Luki.

LJUBLJANA — NAJDALJŠA POSTAJA

Ob izbruhu prve svetovne vojne, je bil dr. Kotnik takoj mobiliziran, ujet na ruski fronti ter je nato prebil več kot štiri leta v Rusiji. Najprej je bil ujetnik, pozneje prostovoljec v jugoslovanski diviziji, leta 1917 ob zmagi velike Leninove oktobrske revolucije pa je vstopil v rusko revolucionarno vojsko. Ob koncu prve vojne je v Moskvi nekaj časa sourejal list Jugoslovanska federacija. Po vrnitvi v domovino je bil urednik takratnega glasila koroških Slovencev „Mir“; bil je tudi član jugoslovanske plebiscitne komisije. Nato je malone dvajset let kot profesor poučeval na mariborski gimnaziji do leta 1940, ko je postal nadzornik za moderne jezike v Beogradu.

Zadnja in hkrati najdaljša Kotnikova postaja je bila Ljubljana in z njo prva slovenska Univerza, na kateri je predaval francoski jezik in književnost skoraj do svojega petinosemdesetega leta. Veliko življenje našega znamenitega rojaka, univ. prof. dr. Janka Kotnika, se je končalo 21. novembra 1975. Tiho in skromno, kakor je sam želel, so ga v najožjem krogu svoj-

Lesičjak

Ijudski pesnik in pevec iz Korotana
(1833—1908)

(odlomek iz knjižice dr. Janka Kotnika)

Zelo radi smo zahajali kot otroci k Tičlerju, kjer sta gospodarila tetič in teta, ki sta nam bila tudi birmska botra. Obadva sta bila izredno dobrega srca, pravi zlati duši. A tudi kraj sam nas je vabil. Tičlerjevo leži na pobočju, ki se vzpenja nad guštanjanskim trgovom proti Brinjevi gori. Divnolep je razgled, ki se odpira tja proti Selam, Kotljam in sv. Barbari, ki jim tvori slikovito ozadje deviško ponosna Uršlja gora.

Tam pod prijazno Tičlerjevo hišo, na mehki trati v senci hrušk in jablan, smo se ob nedeljskih popoldnevih kaj radi zbirali. Tetič so znali zajemljivo pripovedovati o davno minulih časih, teta pa, ki so bili nekaj čislana cerkvena pevka, so radi prepevali starinske pesmi, narodne in cerkvene.

Ob tej priliki sem slišal nekoč prvič peti Lesičjakovo „Pesem od rojstva“ in pripovedovati o njegovem življenju.

Lesičjak, ali kakor je bilo njegovo pravo ime, France Leder, se je rodil v Globasnici v Podjuni dolini na Koroškem. Prav ob vznožju Matjaževe Pece leži ta trdna slovenska vas. Odtod vodijo poti na vse strani široke Podjunske doline: tja proti Bistrici in Libučam v Mežiško dolino, dol čez Šmihel proti Pilberku in dalje čez Dravo proti Rudi in Grebinju, gor proti zapadu čez Štebenj v Dobro vas in čez Podjuno v Miklavčevo ter v Železno Kaplo. In vse te poti je ubiral Lesičjak s citrami preko rame, kadar je hodil na sejme ali žeganja prepevat in razveseljevat ljudstvo, ki ga je vsepovsodi željno pričakovalo.

cev in prijatelj, pokopali na ljubljanskih Žalah in mu v zadnje slovo zapeli domotožno koroško slovensko pesem.

„S svojo ožjo domovino Koroško je dr. Janko Kotnik ostal povezan vse življenje. Že od leta 1903 je sodeloval pri celovškem „Miru“ s podlistki, v katerih je največ pod vzdevkom Danimir objavljali izvirne črtice in prevode iz češčine, ruščine in francoščine. Pozneje je svoje prispevke objavljali v „Koroškem Slovencu“ in v drugih slovenskih publikacijah na Koroškem. Kulturnozgodovinske razprave je objavljali v „Zori“ (Iz Cojzovega dnevnika), „Nastavnem Vjesniku“ (Revolucija in ruski pravopis) pri „Mladi Jugoslaviji“. Več njegovih razprav je bilo objavljenih v „Časopisu za zgodovino in narodopisje“ (Slovenski rokopis iz Leš pri Prevaljah iz sredine 18. stoletja: Še nekaj o Ivanu Vrbanu Zadravskem in njegovi dobi: Profesor dr. Matija Murko). — (Jože Dolenc, KMD 1975).

LEŠKI ROKOPIS IN KNJIŽICA O LESIČJAKU

Kljub literarnemu stremeljenju že v dijaških letih, je dr. Kotniku zadržano ostalo leposlovno pero,

ležnica in nekaj lističev, ki vsebujejo beležke osebnega pomena — rojstne podatke, podatke o smrti najbližjih svojcev ter nekaj beležk o raznih plačilih. Jezikovna analiza Leškega rokopisa; pred leti jo je opravila Maja Plajšek-Senica na osnovi Kotnikovih izsledkov, opozarja poznavalce na tri značilnosti. Najprej, da je bil avtor Leškega rokopisa domačin ter da je poznal dve jezikovni navadi slovenskega pisemstva svojega časa — normo tako imenovanega koroško-gorenjskega predstandarda in osrednjo slovensko standardno normo. Avtorjeva zavest o lepem, vsakomur razumljivem pisanju, je nedvomno dokaz, da pomeni Leški rokopis začetek književnega ustvarjanja v Mežiški dolini in zato zasluži posebno pozornost poznavalcev in ljubiteljev slovenskega jezika in njegovih narečij.

KOTNIKOVI SLOVARJI IN UČBENIKI

Najpomembnejše in najboljše Kotnikovo ustvarjalno delo je brez dvoma zbirka njegovih slovarjev in učbenikov tujih jezikov. Naš rojak ni obvladal samo vse evropske jezike, med katerimi mu je bila posebno pri srcu francoščina, temveč je bil tudi izvrsten pedagog in odličen metodik v svoji stroki. Sestavil je vrsto obsežnih slovarjev, ki so izšli v mnogih izdajah in so doživeli številne ponatise. Med njimi naj opozorimo zlasti na slovensko-francoski, slovensko-ruski, slovensko-angleški ter slovensko-italijanski slovar, pri nemški založbi Langenscheidt pa je izšel Kotnikov nemško-slovenski in slovensko-nemški žepni slovarček, ki je doživel več izdaj in naklad. Pred leti je prav ta slovar avstrijsko zvezno prosvetno ministrstvo odobrilo za uporabo na dvojezičnih ljudskih in glavnih šolah na Koroškem in na Zvezni gimnaziji za Slovence.

Dr. Janko Kotnik, ki je bil več let tudi prizadeveni predsednik Kluba koroških Slovencev v Ljubljani, je veljal za preprostega, skromnega, dobrohotnega in plemenitega človeka, med svojimi študenti in stanovskimi kolegi na ljubljanski Univerzi pa je bil spriču teh osebnih vrtilin zelo priljubljen in spoštovan. Ko se mu je življenje že iztekalo, je v krog svojih devetdesetih let, še enkrat objel dom na Dobrihah in napisal jesensko razmišljanje „Ajde ni več“. To je bil njegov zadnji pozdrav domačemu kraju in ljubljani Koroški, ki mu je ostala v srcu vse življenje.

Prisrčno vabljeni na premiero „Kričal bi“

„Oder mladje“ — Koroške dijaške zveze!

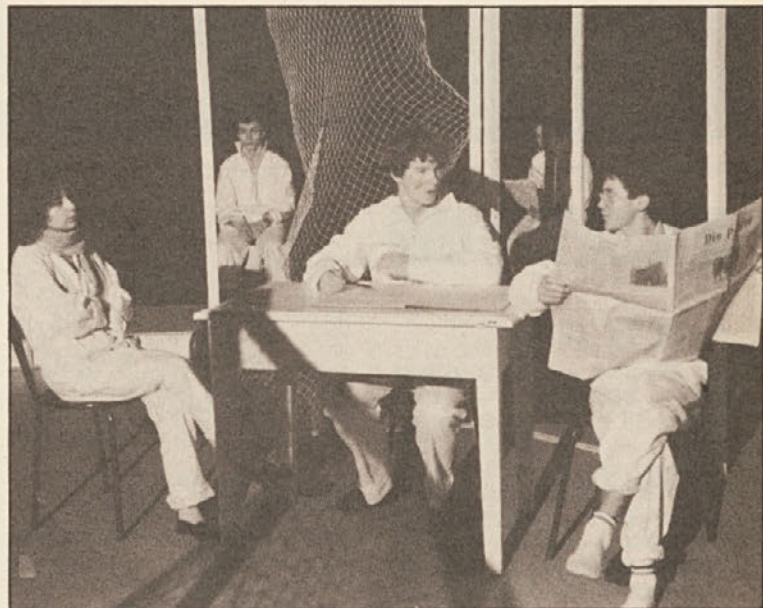
V ponedeljek, 27. 1. in sredo 29. 1. 1986 vabijo člani interesne skupine gledališče v okviru KDZ „odra mladje“, na premiero uprizoritve radijske igre Petra Goedela in Herberta Houena z izvirnim naslovom „Zgodbe nekega mladostnika z vedenskimi motnjami“ v kletne prostore Slomškovega doma. Skupina pa je besedilo pretresla in priredila v gledališko predstavo „Kričal bi“.

Zelo angažirano so se lotili precej kočljive tematike psihiatrije, ki se v naši družbi zavestno potiska v ozadje in skuša tako odcepiti od takomenovanega normalnega vsakdana. Psihijatrija kot družbena ustanova ima nalogo, da izolira nenormalne individue od normalnih in tako omogoča nemoten potek in odvijanje začetih procesov, zajetih v številu zakonov, norm, in drugih določil, ki uravnavajo odnose med ljudmi. Pod navidezno ugotovitvijo psihičnih motenj ali nepreračunljivosti, se prizadeti pravočasno izločijo iz vsakodnevnih harmonij, ki jo s svojim nenavadnim obnašanjem seveda občutljivo motijo, ker s tem predstavljajo posebljeno sliko obolele družbe, ki za manifestacijo svoje normalnosti nujno rabi število bolnih elementov. Tako ni čuda, da večina zginulih za neprekoračljive zidove in stebre nikoli več ne bo videla normalnega okolja. To pa istočasno predstavlja ogromen pritisk na nas vse normalne ker se vsi enako bojimo usodne resnice, ki nam preti, če se ne bomo ustrezno obnašali, kot se spodobi.

Je to tematika, ki je vredna, da čimbolj temeljito o njej razglabljammo in jo postavljamo v naš vsakdan, s tem, da se v večji meri posvečamo problemu odnosov v našem medsebojnem življenju, v oziru na razne vloge, ki jih igramo, kot člani družine, v krogu prijateljev, v poklicu, javnih funkcijah in kako v teh krogih skušamo uveljavljati težnje po razvijanju svoje osebnosti, odajanju in sprejemanju ljubezni, stremljenju po uspehu, bojevanju za oblast itd.. Kajti rezultat t. i. psihičnih motenj ali norosti je v bistvu beg v svojstven svet, kjer veljajo spet svoje zakonitosti, ki so

nezdružljive s prvotnim svetom. Komunikacija se odvija na dveh različnih ravneh, ker smo se tako neznanosko odtujili drug od drugega.

Skupina odra „Mladje“ s to svojo predstavo hoče pokazati usodo mladostnika v boju s seboj, s svojimi starši in učitelji. To je pot vsakega mladince, ki išče svoje mesto in smisel le-tega v družbi in ki večinoma pozitivno konča v uspeli integraciji, včasih pa je izid čisto nasproten, poln protesta in dokončni razkrojivji osebnosti v resignacijo in izolacijo. Za tako žalostno pot, ki jo prekorači kar lepo število spočetka zagnanih in upajočih ljudi nikakor ni odgovoren samo prizadeti sam, ampak je s tem povezan vpliv različnih dejavnikov v neposredni okolici posameznika, kot npr. družina, prijatelji, šola, delovno me-

Oder mladje Koroške dijaške zveze bo naslednji ponedeljek imel premiero z uprizoritvijo radijske igre Petra Goedela in Herberta Houena „Zgodbe nekega mladostnika z vedenskimi motnjami“.

sto itd. Zaradi nesposobnosti odkritega in razumljivega pogovora v okviru teh krogov se vedno spet „zmeljejo“ zelo tankočutne osebnosti, ki s svojim „drugačnim“ življenjem, ki se odraža v pomankljivi disciplini, protestu, provokativnem obnašanju, neoliknosti, itd. nočejo nič drugega, kot opozoriti na nesoglasje med idealnim besedovanjem odgovornih oblastnikov o enakopravnosti in demokratičnosti, ter dejansko resničnostjo, kjer se bijemo z vsemi mogočnimi nečloveškimi načini za čast in slavo oblasti in materialne dobrine, ko postane človek sam manj vreden kot 2 šilinga dobička za kilogram žita.

Vsekakor zelo zanimiva pro-

blematika, ki so se je člani dramske skupine Koroške dijaške zveze pogumno lotili in nam pripravili zanimivo predstavo s katero hočejo nagovoriti kar se le da široko javnost. Tako zagnanost je treba podpreti najbolje s tem, da se čimbolj množično udeležimo igre. Če je možno že kar v ponedeljek ali sredo v kletni dvorani Slomškovega doma.

—Paza—

● Celovec

SREČANJE MLADINSKIH, GLEDALIŠKIH IN LUTKOVNIH SKUPIN

Prireditelj: Krščanska kulturna zveza

Čas: v nedeljo, 2. februarja 1986, od 9.30 do približno 17.00 ure

Kraj: v telovadnici Slomškovega doma, 10.-Oktober-Str. 25

Sledeče skupine bojo predvajale odlomek svoje igre:

Lutke mladje — TOBIJA — Florijan Zdenek, režiser Pavel Zablatnik

Oder mladje — KRIČAL BI — Goedl/Houen, režiser Marjan Sticker

Lutkovna skupina KPD „Šmihel“ — LETEČA ŽABA — Lenčka Kupper, režiser Štef Merkač

Igralska skupina KPD „Planina“ iz Sel — MAKS ŽVIŽGAČ — Krüger/Volker, režiser Franci Končan

Lutkovna skupina dunajskih študentov — BOŽANSKA KOMEDIJA — Izidor Štok, režiser Tine Varl

Oder OBACE — KURENT — Cankar/Belina, režiser Franci Končan

Gledališka skupina dunajskih študentov — ZMAJ — režiser Rudi Vouk

oder mladje

Koroške dijaške zveze

KRIČAL BI

PREMIERATI!
 v ponedeljek 27. januarja in v sredo 29. januarja 1986
 ob 19.30 uri v SLOMŠKOVEM DOMU (Mohorjeva)

SODELUJEJO: Mirko CUDERMAN, Anamarija DEBEVEC, Bojan in Kristijana GRILC, Barbara JOP, Rezika in Romana KANZIAN, Karli KASSL, Pepe KROPIVNIK, Marko STERN, Jozi STICKER;

REŽIJA: Marjan STICKER   TEHNIKA: Miha DOLINŠEK

OSNUTEK ZA SCENO: Stef FOTOČNIK

PRIVEDITVE

• **Dobro vas**

80-letnica SLOVENSKEGA PROSVETNEGA DRUŠTVA „SRCE“ (1906—1986)

Krog predavanj:

v nedeljo, 26. januarja 1986, ob 14.30 uri
PREDAVANJE: VPLIV OKOLJA NA ZDRAVJE OTROKA
Predavatelj: dr. Matjaž SIENČNIK

DRUŽINA IN JAZ
PREDAVATELJICA: dr. Rožica PUŠNIK-SIENČNIK
Kraj: Kulturni dom v Dobri vasi

v sredo, 29. januarja 1986, ob 19.30 uri
PODIJSKA DISKUSIJA: „ALI BOMO KOROŠKI SLOVENCİ PREŽIVELI?“ KOROŠKI SLOVENCİ MED GETOM IN INTEGRACIJO
Diskutanti: Leopold WAGNER, deželni glavar; dr. Matevž GRILC, predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev; dr. Marjan STURM, tajnik Zveze slovenskih organizacij
Vodja diskusije: dr. Reginald VOSPERNIK
Kraj: Kulturni dom v Dobri vasi

v nedeljo, 2. februarja 1986, ob 19.30 uri **FILMSKI POSNETKI IZ DOMAČEGA KRAJA**
Predvaja: Hanzej LOMŠEK iz Št. Lipša
Kraj: Kulturni dom v Dobri vasi

• **Celovec**

ALENKA KHAM PIČMAN, Kranj (razstava slik od 13. 1. do 13. 2.)
Kraj: v Mohorjevi knjigarni v Celovcu
Razstava je prosto dostopna od ponedeljka do petka od 7.30 do 12.30 in od 14.30 do 17.30, ob sobotah pa od 7.30 do 12. ure

• **Vogrče**

PLES IN IZBOR POPEVKE; SLOVENSKA USPEŠNICA MESECA JANUARJA
Prireditelj: ORF Slovenska oddaja, SPD „Edinost“ v Pliberku in SPZ
Čas: v nedeljo, 26. januarja 1986, ob 14.30 uri
Kraj: v gostilni pri Florijanu v Vogrčah

• **Škocijan**

KONCERT božičnih pesmi
Čas: v nedeljo, 2. februarja 1986, ob 19.00 uri
Kraj: v farni cerkvi v Škocijanu
Poje: MePZ Jakob-Petelin Galus pod vodstvom Jožeta Ropitza

• **Rožek**

OBČNI ZBOR
Prireditelj: Kulturno društvo „Peter Markovič“ v Rožeku
Čas: v soboto, 25. januarja 1986, ob 19.30 uri
Kraj: Na Kosi na Ravnah pri Rožeku

• **Sveče**

PUST S KOČNO
Čas: v soboto, 25. januarja

1986, ob 20. uri
Kraj: pri Adamu v Svečah
Prireditelj: SPD „Kočna“ v Svečah

Smučarski tečaj v Severni Italiji

Smučarski tečaj Slovenske športne zveze 1986 bo v času od soboto, 8. feb. 1986 do 15. 2. 1986 v Aprici v severnoitalijanski pokrajini Lombardiji.

Rok za prijave je 13. januar 1986. Prijave se bodo upoštevale po vrstnem redu.

V ceni A šil. 4000,— je zajetih 6 polnih penzionov, 6-dnevna vozovnica za vlečnice, prevoz z avtobusom iz Celovca v Aprico in nazaj in prispevek za šolo v smučanju pod strokovnim vodstvom. Udeležba v šoli smučanja (v dopoldanskih urah) je prostovoljna. Otroci do 10 let imajo popust na ceno.

Prijave sprejema z naplačilom šil. 1000,— **POSUJILNICA CELOVEC**, Bahnhofstraße 1, (konto št. SŠZ 2911).

• **Globasnica**

FILMSKI VEČER
Prireditelj: SPD „Edinost“ Šteben
Čas: v nedeljo, 26. januarja 1986, ob 19.30 uri
Kraj: gostišče „Juena“ na Čepičah
Amaterske filme in barvne slike bodo pokazali Janez Elbe, Joško Igerc in Stanko Šest

Nogometni klub Globasnica: (od leve) predsednik Simon Harrich, Albin Dlopst, Kristijan Wölbl in sekcijski vodja Marko Wautsche.

SAK: (od leve) preds. konzul Ciril Stern, trener Lojze Sadjak, Jože Gregorič, sekcijski vodja Albin Waldhauser, Miha Kreutz, Marijan Velik in Franc Sadjak

Zastopniki iz Roža, nogometni klub Bilčovs: (od leve) Jozi Partl, Phillip Petschar, Gabi Hobel, Sigi Hobel in predsednik kluba, podžupan Franc Gasser

Športniki in funkcionarji na slavu nogometaša 1985:

Z izborom se večja popularnost naših klubov

Najbolj priljubljena Selana: vratar Silvert Užnik in kapetan Nanti Olip.

Novi sekcijski vodja SVG Pliberk Miklau in Reinhold Schatz.

Janez Lubas in Rudi Mack, ki je bil v letu 1985 trener Šmihela.

Poleg nogometašev so bili na našem slavu tudi zastopniki vseh klubov, mdr. tudi predsednik nogometnega kluba Bilčovs, podžupan **Franc Gasser**, predsednik SAK, konzul **Ciril Stern** in predsednik Globasnice, **Simon Harrich**.

Med gosti smo pozdravili tudi naše sponzorje, **Valentina Blažaja**, ki je dal vsem 15 nogometašem na razpolago pokale, ter **Seppi Loibnegger**, ki je tudi letos dal nagrado nogometašu leta. Brez pretiranja lahko rečemo, da se je pretekli petek zbral na našem slavu nogometni vrh našega nogometa.

Na tretjem slavu nogometaša leta pa seveda nismo pozabili na prvega očeta izbora, **Jozeja Blažaja**, ki je imel prvi to zamisel. Športno uredništvo se mu je zahvalilo z majhnim darilom.

Izbor nogometaša leta 1986 se bo pričel že nekoliko prej kot lani, po vsestranski želji športnikov in funkcionarjev pa bomo izbor še bolj razširili in tako skušali še bolj prinesiti nogomet med naše ljudi.

V petek, 17. 1. 1986, smo v Juenni v Čepičah pri Globasnici počastili najbolj priljubljenega nogometaša našega izbora leta 1985. Predsednik NSKS dr. Matevž Grilc je podelil prvim 15 nogometašem nagrade in priznanje, v svojem slavnostnem govoru pa je poudaril važnost nogometa in športa sploh. „Šport povezuje ljudi po celem svetu, tako je seveda tudi važen faktor v sožitju med slovensko in nemško narodno skupnostjo“, je poudaril Grilc.

Predsednik NSKS dr. Matevž Grilc čestita najbolj priljubljenemu nogometašu leta 1985 Mih Kreutz.

ŠPORTNO DRUŠTVO PLIBERK vabi na

5. VELESLALOM (Super-„G“)

v soboto, dne 25. januarja 1985 ob 14.30 uri NA LI-BIČU PRI PLIBERKU

ROK PRIJAVE:

petek, 24. 1. 1986. — Prijavite se lahko po tel: 0 42 35/25 83 ali 20 41 ali eno uro pred štartom!

Štartnina: odrasli: 40,—; otroci: 20,—

PODELITEV NAGRAD:

17.30 uri v gostilni HAFNER v Nonči vasi

SLOVENSKI ATLETSKI KLUB
Vas vabi na

redni občni zbor,

ki bo dne, 26. 1. 1986, ob 14.30 uri v Modestovem domu, Richard-Canaval-Gasse v Celovcu.

MI ŽE DOLGO TISKAMO PRI MOHORJEVI! ŽE JUTRI TUDI VI?
Tel.: (0 42 22) 56 5 15 / 12

topsport
se Vam priporoča s kompletnim programom za zimski šport

KRIVOGRAD
St. Michael / Šmihel
Pridite in kupujte v domačem podjetju!

Pri nakupu športnih pokalov Vam priporočamo **Blažej-Center**
9150 Pliberk, (0 42 35) 21 94
Blažej-Center vedno najbolj ugoden!

NONERA REPRO TISK
fotostavek reprofilm

Franc Motschnig novi trener v Šmihelu:

So se šmihelski funkcionarji spoprijaznili s 1. razredom?

Povsem na tihem so v Šmihelu v novem letu postavili novega trenerja. Doslejšnji igralec Franc Motschnig je prevzel trening, ki se je začel za šmihelske nogometaše pred 14 dnevi.

Franc Motschnig bo vlagredi vodil šmihelsko moštvo. Vprašanje je, ali naloga ne bo pretežka zanj. Na vsak način pa bo potreboval pomoč vseh v klubu in mnogo sreče.

Kot znano, je ASKÖ Šmihel predzadnji v podligi in je iz tega razloga odpustil doslejšnjega trenerja Rudija Macka. Vsa, ki je pričakoval od šmihelskih funkcionarjev nekaj novega, predvsem pa trenerja, ki bi dejansko lahko rešil Šmihelčane pred izpadom, se je

krepekko motil. Funkcionarji so se odločili za najbolj enostavno rešitev — vzeli so kar najstarejšega igralca iz moštva in ga postavili na trenerski sedež. Vsa, ki vsaj malo pozna nogomet bo potrdil, da je rešitev izredno amaterska in ne obeta ravno velikega uspeha. Cilj Šmihelčanov je gotovo obstoj v podligi (vsaj nogometaši in navijači si to pričakujejo in želijo).

Jasno je pa seveda tudi, da v danem primeru najboljša športna rešitev tudi ni vedno najcenejša, vsaj sprva ne. Konec koncev se pa vsaka investicija obrestuje.

Novemu trenerju seveda želimo mnogo uspeha, ki ga bo gotovo potreboval, naloga je sama na sebi že dosti težka.

SK Aich/Dob naprej uspešen

Odbojkarji iz Doba so pretekli konec tedna odigrali 4. in 5. prvenstveno kolo. Čeprav moštvo ni bilo ravno v najboljši formi, so dobili obe tekmi in so naprej nepremagani.

VBK Wolfsberg — SK Aich/Dob 0:3
(10:15; 11:15; 6:15)

V 55 minutah so Dobljani premagali domačine, ki so se zelo hrabro borili. Dobljani so v novoletnem odmoru odigrali turnir v Celovcu ter pripravljalo tekmo proti moštvu OK Dobrije. Dobri trening se je v tej tekmi že obrestoval.

Grabštanj — SK Aich/Dob 0:3
(2:15; 13:15; 5:15)

Po naporni tekmi proti Wolfsbergu so bili Dobljani sicer še izmučeni, kljub temu pa so zmagali tekmo brez težav.

Zadnjo tekmo na domačih tleh pred play-offom igrajo Dobljani 5. februarja proti Grabštanju.

Šmihelčan globaški prvak

Občina Globasnica je preteklo nedeljo priredila občinsko prvenstvo v teku na smučeh. Občinski prvak 1986 je postal Šmihelčan Kristijan Lopinsky, pri ženskah pa je zmagala Globašanka Marija Sadjak. Župan Albert Sadjak ter podžupan Walter Gutovnik sta zmagovalcem podelila v gostišču Juenna nagrade.

Rezultati:

Otroci I: 1. Ewald Reinwald, 2. Birgit Markitz, 3. Kerstin Markitz; otroci II: 1. Daniel Wölbl, 2. Aleksander Schatz, 3. Betina Schatz; ženske — splošna skupina: 1. Marija Sadjak, 2. Anna Müller, 3. Helena Markitz; starostna skupina I: 1. Ottilia Harrich, 2. Elfriede Miklau, 3. Elisabeth Glinik; starostna skupina II (ženske): 1.

Teresia Kowatsch, 2. Elisabeth Petek, 3. Erna Koller; otroci I (moški): 1. Kristijan Micheu, 2. Peter Kolterer, 3. Alfred Kelih; splošna skupina (moški): 1. in najboljši dneva: Kristijan Lopinsky, 2. Tomaž Lintschinger, 3. Gorenšek, 4. Franc Fera; starostna skupina I: 1. Stefan Preschern, 2. Werner Kren, 3. Friedrich Breznik; starostna skupina II: 1. Blasius Lassnig, 2. Silvert Duller, 3. Albert Sadjak.

Koroško prvenstvo v smučarskih skokih:

Najmlajši iz Zahomca že zelo uspešni

Na koroškem prvenstvu v smučarskih skokih pretekli konec tedna na Vrbi so najmlajši skakalci iz Zahomca najbolj odrezali. Na 30 metrski skakalnici je pri šolarjih I dosegel Günther Kaiser 2. mesto, pri šolarjih II pa sta na 60 metrski skakalnici dosegla Christian Moser in Janko Zwitter 2. oz. 3. mesto. Presejteljivo je v splošni skupini Helmut Plattner premagal Güntherja Strannerja, ki je zmagal le pri juniorjih.

Do nejasnosti je pri tekmi prišlo, ko sodniki niso hoteli pustiti šolarje skakati na 60 metrski skakalnici. Šele ko so vsi trenerji podpisali, so smeli starejši šolarji na večjo skakalnico.

Rezultati:

Šolarji I:

1. Kristijan Samitz (Vrba)
2. Günther Kaiser (ŠD Zahomc)
3. Guido Wiesenreiter (KSG)
4. Kuglitsch (ŠD Zahomc)
5. Manfred Schnabl (ŠD Zahomc)

Šolarji II:

1. Heinz Kuttin (SSV)

Zahomčan Janko Zwitter

Foto: Höfler

2. Kristijan Moser (ŠD Zahomc)
3. Janko Zwitter (ŠD Zahomc)
5. Frank Hannes (ŠD Zahomc)
7. Peter Rauscher (ŠD Zahomc)
8. Niko Zwitter (ŠD Zahomc)

Mladinci:

1. Bernhard Winkler (Malta)
2. Günther Schöffmann (Vrba)
3. Kristof Müller (ŠD Zahomc) Klaus Kuttin (SVV)

Splošna skupina:

1. Helmut Plattner
2. Walter Schwarz
3. Hans Grimschitz

Tek na smučeh:

Kristijan in Peter Wrolich koroška prvaka

Na koroškem prvenstvu v teku na smučeh preteklo soboto na Vrbi so trije slovenski tekači, ki tekmujejo za Področje (U. Rosenbach) odlično odrezali. Kristijan in Peter Wrolich (oba iz Loč ob Baškem jezeru) sta zmagala vsak v svoji skupini in s tem postala koroška prvaka. Franc Uršchitz, katerega poznamo še prav dobro od Rožanskega pokala, pa je osvojil pri juniorjih odlično tretje mesto. Uspešnim športnikom Naš tednik iskreno čestita. Koroški prvak v splošni skupini je postal Johann Standmann, pri ženskah pa je zmagala Jutta Mainhardt.

Peter Wrolich

Christian Wrolich